

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an **40** coroane. — Pe șase luni **20** coroane. — Pe trei luni **10** coroane.
Ziarul apare Marția, Joia și Sâmbăta

Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoeală**Abonamentele și inserțiunile**

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări**Arivist**

Cu un cuvânt nemțesc i se zice în Ardeal: Streber.

Ce va să zică arivism (Streberthum)? O corupție morală, de care sufăr în mare grad tările înăpoiante în cultură.

Inaintarea pe scara lungă a demnităților sociale ar fi să se întemeeze, în stări normale, pe meritele ce le dobândește cineva prin muncă reală și prin calitățile sale de inteligență și morală.

Arivistul însă este omul, care nu alege în mijloacele d'a ajunge cât mai sus. El știe să învârtească la trebuință armele intrigilor și ale linguisirilor. În loc d'a merge pe calea dreaptă și cinstită, dar spinoasă, preferă ulicioara protecției, a favoarei, care și dacă nu va fi tocmai curată și nici dreaptă, în schimb însă e comodă și sigură.

Pentru un arivist nu i hotărât nici odată interesul comun. Întâi vine persoana sa, în al doilea rând de obicei eardă persoana sa, apoi — neamurile sale, sau prietenii săi, cam de același calibru.

Ca deșteptăciune în de obște mărginită, ca bărbat de muncă lenăș, ca sentiment de jertfă zero, arivistul îs bate joc de omul datoriei, îl socotește pe acesta de persoană

toarte nătângă, îs râde de dânsul, că pe lângă truda zilnică, pusă în cutare slujbă, totuși nu izbutește să-și cioplească o «situație», în vreme ce el — îscusitul arivist — a făcut carieră strălucită și repede, să a încovoia (căci nu se putea altminterea), dar nu s'a spetit... Si nici nu roșește când mai ales la masa albă și mult iubită, îs mărturișește dibăciile.

El îs zice, că e logic și consecvent, căci merge totdeauna — cu cel mai tare...

Cazurile de arivism sănt atât de lățite, încât oameni deplin onorabili nu stau la îndoială astăzi a recomanda tinerului alegător după posturi: «E bine, domnule să-ți cauți o protectie, dacă vrei să dai nainte!»

Presă, ocupându-se d'asemenea creațuri, nu poate, prin o critică nefolositoare astăzi, să descopere faptele și numele odioase, ca să lecuescă astfel societatea românească de o cangrenă, care a luat proporții considerabile.

Când însă dumnealor însiși se dau de gol prin faptul, că în «consecvență» merg totdeauna cu cel mai tare, datoria factorilor dela putere și a tuturor autorităților este să le arate ușa, fără forme. (x)

Conferența de pace. Din Paris se anunță: În fața ministerului de externe s'a adunat, la deschiderea conferenței, o mulțime uriașă de oameni, cari așteptau sosirea delegaților. Zia-

riști, fotografi și operatori pentru cinematografe, se aflau în mare număr.

Wilson a sosit la ora 3 fără un sfert. Trupele l-au primit cu onoruri militare.

Prezidentul républicei franceze Poincaré a rostit cuvântul de deschidere, după care s'a ridicat Wilson și a propus pe Clemenceau de președinte al conferenței da pace, ca prin această alegere să se exprime omagiile aliaților pentru republica franceză și pentru persoana lui Clemenceau. Franța merită această onoare prin suferințele sale și prin mărimea jertelor aduse. Lloyd George, în numele Angliei, Sonnino în al Italiei, se alătură la propunerea lui Wilson. Astfel Clemenceau este, ales în unanimitate președintul al conferenței. Fiecare dintre cele patru mari puteri a ales căte un vicepreședinte și căte un secretar. Ambasadorul Dusata este numit secretar general.

A vorbit apoi Clemenceau și a mulțumit pentru alegere, accentuând că cei întrunii în conferență trebuie să rămână uniți, pentru a putea îndeplini marea operă a păcii lumii.

La ordinea zilei, pentru sedința următoare, este: Problema alianței popoarelor.

Renașterea bisericii noastre

-- Drumuri nouă —

De Sanda Dr. Ion Mateiu.

Citind Nr. 149—150 din 25 Decembrie 1918 al *Telegrafului Român* am fost în mod deosebit interesată de propunerea înțeleaptă a părintelui Tr. Scorobet, cuprinsă în articolul cu titlul «Un congres

FOISOARA**Festivalul artistic**

Vesta festivalului artistic a vrăjit ca o solie din alte lumi inimile românești. «Artiști din București» «artiști dela teatrul național»... artă românească, se auzea la căminurile românești, la cafenea, pe stradă, pretutindenea, asemenea unui tainic freamăt de pădure înmugurită în aşteptarea cântăreților doriti.

Și în legănarea măngăietoarelor visuri, sosește seara cu alinare pentru inimile noastre chinuite atâtă vreme în Siberia sufletească.

Sala cea mare dela «Unicum» se umple în grabă. Vin ofișeri înalti în frunte cu Generalul Moșoiu, un prieten și ocrotitor sincer al manifestării sufletului românesc, vin membrii consiliului dirigent în frunte cu înțeleptul premier I. Maniu și toată lumea românească. Loc nu mai este și lumea tot curge. Multă au trebuit să coboare treptele lipsiți de norocul de-a putea primi un locșor.

La orele 8 1/2 capela legiunii de sub conducerea prietenului boem Dvorak, cântă «Imnul

Regal». Lumea-l ascultă în picioare. În urmă mai cântă cu sentiment Ouverture din «Wilhelm Tell» de Rosini, și ca un răsunet ca un răspuns firesc la ariile frumoase apare artistul dramatic Nicolae Băilă cu poezia «Steagul». Parecă vedeam cum tricolorul sfânt, strângă, însuflătește îndeamnă la biruință sfântă, la biruința noastră. Puterea dramatică și îscusința de artist și-o revelează interpretând «Clăcașii» lui Goga. Aici răpește sufletele le robește ca în urmă să le umple cu nădejdea sfântă a răsplătirii drepte. A trebuit, să mai reciteze și afară de program, o poezie ocasională scrisă de fratele său Ion, cu prilejul adunării naționale dela Alba-Iulia.

Cântărețul Laurian Nicorescu de origine din Curtici (feciorul popii) a cântat cu mult sentiment și cu o usurință uimitoare ariile grele din *Trubadur* (Verdi) din *Carmen* și balada «Cei doi granadiri» care i-au desvălit frumusețile și calitățile de cântăreț de operă mult promițător.

Artistul din București Cristescu stăpân pe toate cerințele artei în «Revolta» de Lecca și-a coborât sufletul până în adâncurile iadului de blestem pentru ca la fine să ne înalțe cu o vorbă cu un gest de pocăință în sferele seninale iertării. Fragmentul de legendă ne-a trecut în lumea poveștilor orientale, vrăjindu-ne în

față sufletului toate bogățiile și frumusețile lumilor din povești.

A urmat talentul membru al teatrului național V. Valentinean care prin arta și priceperea lui adâncă ni-a oferit o adevărată creație în interpretarea sublimă a poeziei Oltul de Goga. A fost punctul culminant al secretei.

«Harpista» de Zamfirescu a fost cu atâtă discreție, gingăsie, finețe spusă, încât a induiosat toate inimile.

A urmat cântărețul la noi atât de gustat Ionel Crișan. În baladă renumitului Dima: «Groza», apoi în «Ave Maria» și în cântecul «Hop turc furcă» ni-a oferit prestaționi de înaltă de perfectă artă. Baritonul său mădios, plin, dulce, s'a desfășurat în piesele cântate în toată splendoarea. Nuansările atât de fine, trecerile din taine și duioase stări sufletești la erupțiuni dramatice au fost desăvârșite, probă că cântărețul de operă Crișan e deplin perfecționat.

La pian a acompaniat pe ambii cântăreți cu pricepere și sentiment de pianist adevărat al Koriciansky, care a dovedit la balada «Groza» că știe să ne înțeleagă sufletul.

Rap.

al clerului inferior». Anume ceeace m'a bucurat mai mult au fost cele cuprinse sub punctul al treilea, unde se vorbește de necesitatea unei *misiuni interne* a bisericii, care să conste în crearea de școale duminecale, publicarea și răspândirea Bibliei, etc. și a *misiunii externe* care să formeze «societăți», care să studieze mișcările de progres din bisericile străine, împreună cu metodele lor de păstorire, să întreție contact cu bisericile care simpatisează cu noi».

Eu, care încă din 1915 sunt absolventă cu diplomă a institutului biblic din Glasgow (Anglia) și de atunci cu toate piedecile grozave, ce le-am întâmpinat în decursul vremurilor anormale ce am trăit, am căutat să lucrez în direcția unei redeșteptări religioase, propovăduind evangelia prin sate și orașe din Țară și din Basarabia, vorbind în școale, săli publice și biserici, am adâncă convingere, că o muncă colectivă a celor ce văd necesitatea unei astfel de propagande religioase, nu poate să fie decât bine venită și că va întimpina și satisfac cerințele sufletești reale și vizibile ale marii multimi, precum și interesul solid al intelectualilor, nedumeriți și nemulțumiți de starea de apatie religioasă în care trăim de câteva decenii.

Dar pentru aceasta trebuie să cunoaștem neapărat mișcarea religioasă-morală din alte țări, din Occident mai cu seamă, unde răsboiul cel mare ne-a arătat adevarate caractere și sincere voințe de muncă și jertfă creștinească. Faptul, că națiuni întregi s-au ridicat ca să lupte, cu sacrificii nespuse, pentru principii abstrakte și nobile de dreptate și libertate, pentru zădărenicirea pornirilor de asuprie și dreptul celor mici de a-și hotărî soartea, e o probă evidentă că religiunea creștină, bine înțelesă și aplicată la necesitățile create de evoluția popoarelor în decursul veacurilor, este nu numai — cum susțin unii sceptici și infumurați moderni — o măngăiere pentru cei slabii și neputincioși, — ci este sabia cu două tăișuri, pusă în mâna celui înțelept și tare, care luptă pentru triumful cauzei sfinte de dreptate...

Iată de ce cred că avem mare nevoie să împrumutăm ceva din sobrietatea și din spiritul de cercetare al sf. Scripturi, cel găsim la aliații noștri și să începem și în biserică noastră o mișcare agresivă misionară, prin care să turburăm puțin somnul dulce al nepăsării, în care stau inactivi cei mai mulți din binecredincioșii noștri. Pentru a ajunge la aceasta trebuie neapărat să se pregătească câteva elemente, pătrunse adânc de dragostea pentru Domnul nostru Isus Hristos și adânc convinse de eficacitatea fără greș a metodelor Aceluia, care a venit să ne mantuiască prin *Cuvântul Său* și a întemeiat biserică lui prin *Cuvântul* apostolilor săi misionari.

Pentru o astfel de pregătire, nu poate fi un loc mai bine ales decât *Institutul Biblic din Glasgow*, care în ultimii 50 de ani a format misionari răspândiți pe toată suprafața pământului, dintre cari mulți au suferit — în vremurile acestea moderne! — moarte de martiri pentru credința lor.

Cursul este de doi ani și presupune o pregătire anterioară în chestiunile religioase. Un an se studiază în amănunt vechiul testament; în altul cel nou. Studii complimentare de psihologie, elocvență, medicină caznică și muzică, toate predate din punct de vedere religios, dau studenților un ciclu complet de cunoștințe. Dar partea cea mai interesantă a pregătirii ce o primesc viitorii misionari e desigur în-

delunga și variata practică, ce o fac, în propovăduirea prin viu grai a adevărurilor creștinești. Adunări organizate prin încisori, spitale, în suburbii infectate de immoralitate, prin școale, biserici și în localurile diferitelor societăți pentru ridicarea morală a celor căzuți; în aer liber, la colțuri de stradă, ca să se tragă luarea aminte a trecătorilor nepăsători — dau studenților o vastă experiență a mizeriei sufletești, în care zace omenirea. Intensitatea emoțiilor ce resimți la vederea suferinții altora, îți cultivă în suflet mila și dragosteua nespusă pentru acei nenorociți, pe cari Domnul Isus a venit să-i mantuiască, și cărora avem datoria *noi, cari Il cunoaștem*, să le aducem raza binefăcătoare a nădejdi, care să spulbere întunericul din inimile lor amărăte și fără vlagă.

Pe catedra din sala de cursuri a institutului biblic se perândau cei mai mari predicatori englezi și americani. Misionari întorși de prin Africa, China, America de sud, India, Australia, etc. veneau să ne comunice impresiile lor și să ne vorbească de metodele lor și rezultatele ce le obținuseră. Așa că, noi studenții eram mereu în contact cu viețile pline de greutăți și primejdii, trăite de alți frați și surori întru Hristos, cari își părăsiseră familiile și viața elegantă și confortabilă a civilizării Angliei, ca să-și ruineze sănătatea în clime uciugătoare, printre oameni barbari și străini, de dragul Aceluia, care a murit pentru noi păcătoșii...

Și avem și noi nevoie de astfel de oameni — bărbați și femei — cari să muncească și să lupte și să iubească pe cei nenorociți și să-i măngăie cu cuvintele dătătoare de viață ale Fiului lui Dumnezeu.

Eu personal n'ăș cruță nimic pentru ajungerea acestui scop. Munca mea și viața mea de mult am închinat-o acestei cauze. Și pentrucă Dumnezeu a vrut ca să am fericirea să trăesc de aci înainte în Ardeal — mult frumoasa parte a României mari, care este leagănul neamului nostru, — cu toată dragostea vin cu propunerea următoare:

Să se înființeze în Sibiu niște cursuri biblice pentru tineretul nostru, la care să fie încurajați și a lua parte mai cu seamă teologi și chiar preoți; paralel să înființăm un curs de limba engleză și franceză. După câteva luni de o astfel de pregătire să aibă loc un concurs, prin care să se selecționeze un mic grup, care cu burse de ale statului și de ale bisericii, ori din întreținere proprie să poată merge la Glasgow pentru începerea sesiunii din Sept. 1919. În doi ani am avea astfel primii noștri misionari cu pregătire specială și sunt încredințată, că dacă biserică va lucra cu perseveranță și foarte intensiv, în viitorii 10—15 ani vom putea cu ajutorul lui Dumnezeu să avem nu numai o mișcare sistematic organizată, dar poate chiar un institut biblic românesc.

Așa dar, rog pe toți aceia, cari simt că bine ar decurge dintr-o astfel de întreprindere pentru înălțarea neamului nostru, să răspundă prin acest ziar, ori personal mie, (Str. Măcelarilor Nr. 27), pentru că să pornim că mai neîntârziam la realizarea acestei probleme de viață nouă a bisericii noastre strămoșești.

Despre congresul profesorilor, precum și despre al socialistilor, ce s-au ținut în Sibiu, vom publica rapoarte amănunțite în numărul cel mai apropiat al ziarului nostru.

Uniunea preoților

— Ecou la Apelul prof. Dr. A. Crăciunescu (din Nr. 150 al „Tel. Rom.”)

Ideea concentrării preoțimii în un singur corp prinde din ce în ce teren. Mulți în uniunea preoților află mantuirea bisericii. Din aceste motive, nici eu nu mă pot pronunța contra uniunii; din contrivă, doresc ca ideea că mai în grabă să imbrace trup.

Un lucru totuș il cer. Prin uniune să nu se formeze biserică în biserică; căci dacă e pericol pentru biserică separarea elementelor ei în atomi prin lipsa de concentrare, cu atât mai mare va fi primejdia, când în loc de coheziune, se vor instăpani în biserică puterile centrifugale.

Aceasta s-ar întâmpla, dacă uniunea și-ar croi căile proprii și nu ar ținea cont de organisme legale ale bisericii. Punctul acesta disonant, la toată întâmplarea, trebuie eliminat acum la început. Eliminarea se face — după a mea părere — așa, că membrii ai uniunii nu sănt numai preoții rurali, cum le-am zice, ci și clerul superior, până și vladicii, ca membri cu vot egal.

Problemele cu care are a se ocupa uniunea preoților, lângă cele expuse în apel, ar fi și următoarele:

1. Păstrarea autonomiei bisericii, așa după cum o avem și astăzi. Statutul organic nu are a fi șters, ci modificat conform situațiilor nouă ce s'au creat prin unirea noastră cu România în o Românie-Mare.

2. Preoțimii, și prin ea bisericii, trebuie să-și fie recunoscută importanța ce a avut-o mereu, și o are și acum, și o va avea și în noul stat la sădarea virtuților sociale în popor. A preoțimii e meritul în mare parte, că neamul românesc s'a putut conserva ca neam; ea a pregătit spiritele chiar și pentru votul din 18 Nov. (1 Dec.) 1918, dat în Alba-Iulia. Ar fi prin urmare păcat, dacă acum la infăptuirea idealului național român, preoțimii i s'ar lua ori ce rol social și politic, reducându-o la pasivitate.

Cu o stare atât de umilă nu se va împăca nici când, și curând ar trebui să sucombe și statul dujman preoțimiei și prin ea bisericii.

3. Find de prevăzut, că în noul stat scoalele în mare parte se vor statifica, uniunea preoțimii va năzuia, ca instrucțiunea religioasă să nu suferă din faptul acesta, validând și în noua formătione principiul religios în instrucție.

4. Preoțimia grupată în uniune va respecta libertatea convingerilor religioase ale fiecărui cetățean, lupte confesionale și naționale nu va provoca; dar cu atât mai mult va stăruia, ca practicele religioase ale bisericii sale să nu se restrângă, din contră să se cultive cu artă multă, ca să atragă poporul și să înalte spiritul obștei, făcându-o capabilă a gusta toată arta religioasă depusă în practicele bisericii.

5. Uniunea va lupta, să aibă în toate corporațiile oficiale reprezentanții săi devotați.

6. Fiindcă idealismul preoțesc pretinde, că cei ce luptă pentru el să nu aibă nici o daravere materială cu poporul, noul stat va trebui să salarizeze el preoții din vîsteria sa în mod cinsit și fără condiții, așe că fără a pretinde contra servicii politice. Independență în sus și în jos!

7. Sfera uniunii numai deocamdată poate fi teritorul «dincoace de Carpați». Biserică ortodoxă este și trebuie să fie

una în tot regatul, prin urmare și organizația preoțimii are a fi la fel, căci nu vrem stări babilonice — ici asa, dincolo altfel, — ci stări deplin uniforme, pentru că în viitor și biserică trebuie să fie la fel organizată, — una și în trup, și în duh.

Vasile Gan, protopop.

Omagiul profesorilor români

Congresul profesorilor români a hotărât într'un elan de însuflețire și a trimis Marelui nostru Rege Ferdinand I următoarea telegramă:

*Cabinetului civil al Curții Regale
București.*

Profesorii români din Dacia superioară întruniri în congres în Sibiu aduc omagiile lor de adâncă supunere și sinceră admirațune Primului Rege al României întregite. Conștii de datoria lor de crescători ai generațiilor tinere, ei sunt gata a face tot ce le stă în putință pentru întărirea morală și intelectuală a neamului și astfel pentru mărirea patriei și progresul omeniei.

Trăiască Maiestătile Voastre! Trăiască întreaga familie Regală! Trăiască în veci, trăiască România întregită una și nedespărțită!

Președintul Andrei Bârseanu.

Profesorii români la generalul Moșoiu

Luni la orele 12 profesorii români s-au prezentat în corpore la marele său al Ardealului, general Moșoiu, care i-a primit în sala dela Casinoul ofițerilor, prezent fiind și statul său major în frunte cu generalul Panaiteșcu. Aici veneratul președintele Bârseanu se adresează generalului cu următoarea vorbire:

Profesorii dela școalele secundare, pedagogice din întreg Ardealul și părțile Ungariei și cu sufletul și cei din Banat, ceace dovește, că în Banat avem o chestie de aranjat, vin cu tot respectul a-și manifesta admirățunea și sentimentele de gratitudine față cu victorioasa armată română, care a înfăptuit visul de veacuri al poporului românesc. Înțelegem chemarea ce ne așteaptă în epoca aceasta de naștere, înțelegem rostul nostru. Avem cea mai frumoasă misiune să pregătim viitorul neamului nostru. Dela sămânță aruncată de noi acum atârnă secerișul în viitor. Sămânță bună vrem să aruncăm, luminarea mintii, încălzirea inimii și întărirea voinții. N-am putut da oameni ce eram datori să-i dăm și puteam da în urma însușirilor noastre frumoase, căci eram oprimăți. Acum însă când formăm un popor mare în stat mare ne putem împlini chemarea. Cadrele le avem și trebuie să le umplem. Trebuie să ne asigurăm loc de cinstă între popoarele lumii, iar în orient să fim un element de ordine și de cultură. Si D-Voastră d-le general sunteți dascăl al neamului. Noi facem începutul, D-Voastră desăvârșiti opera. Să binevoiți a ne acorda tot sprijul în năzuințele noastre și să împărtășiți cercurilor conducătoare năzuințele noastre ca însuși capul statului să cunoască spiritul profesorilor din Dacia superioară.

Trăiască marele și înțeletul Rege Ferdinand I. Trăiască înimoasa Regină Maria și întreaga familie Regală! Trăiască România întregită una și nedespărțită!

Marele și viteazul general răspunde în următoarele:

Salutul pe care Dl președintele și învățatul academician A. Bârseanu îl aduce armatei române este cu atât mai important cu cât vine dela o corporație care reprezintă cel mai înalt grad de cultură și care a susținut în cursul veacurilor conștiința națională. Ne dăm seamă de munca prestată și vă exprimăm admirăția noastră. Corpul didactic a lucrat împreună cu armata română întru realizarea idealului național. Dacă

nu era conștiința pe care D-voastră ați creat-o, ce eram să căutăm în Dacia superioară? E fapt că la pătura conducătoare D-voastră i-ati dat conștiința. Chemarea D-voastră e să răspândiști lumeni, ceeace acum în imprejurări mai bune veți face-o cu mult mai ușor. Vă doresc succes din inimă. Să trăiți. (Aplauze fenetice, aclamări trăiască România mare, trăiască generalul Moșoiu).

Stirile zilei

Prefectii. Să au ocupat posturile de prefect români următorii domni: In Alba inferioară Dr. I. Pop, Bistrița Năsăud Dr. G. Tripone, Făgăraș Dr. O. Vasu, Hunedoara Dr. T. Vasincă, Murăș Turda Dr. Vescan, Sibiu Dr. N. Comsa, Solnoc Dobâca Dr. T. Mihali, Târnava Mare Dr. D. Roman. Târnava mică: Dr. M. Căluț, Turda-Arieș Dr. Z. Chirtop.

Domnia nouă în Luxemburg. Marea ducesă renunțând la domnie, guvernul din Luxemburg a înștiințat guvernul francez, că marea ducesă Sarolta a urcat tronul.

Despăguire de răsboi. Din Berlin se comunică ziarului *Neue Freie Presse*: Generalul Foch socotește că este cu dreptate să se ceară dela Germania o despăguire de 30 miliarde pentru restabilirea Belgiei și a Franței de nord. Ear în scopul restaurării altor orașe încă 20 miliarde, în total 50 miliarde. Pentru garantarea sumei acesteia, Înțelegerea va ocupa pădurile germane.

Berlinul nu mai conduce. Se anunță din München: Ministru peșident Eisner, a declarat în adunarea de Sâmbătă a soldaților dela marină, că de aici în colo nu trebuie să maiurgă sânge. Menirea Bavariei este să salveze Germania de peire. Eisner a zis: «Poți să clădești o lume numai cu ajutorul înțelepciunii, și nu cu strigătele, cu comploturi și cu vărsări de sânge. Acum Bavaria conduce, nu Berlinul. Nu vomăriști rusești!»

Bolșevismul este greșală. După o știre din Amsterdam, Lenin a făcut despre viitorul bolșevismului următoarea declarație: «Să ne ferim a repetă greșelile comise în anul trecut, căci alt fel soartea noastră în anul acesta are să fie moartea.»

Noul cabinet în Budapesta s'a alcătuit în modul următor:

Ministrul preșident: Dioniziu Berinkey,	„ de finanțe: Paul Szende,
„ comerț: Ernest Garami,	„ agricultură: B. Buza,
„ interne: Vinc. Nagy,	„ răsboi: Wilhelm Böhm,
„ alimentare: E. Balogh,	„ ocrotire publică: Iuliu Peidl,
„ pentru Ruskaukraina: Orest Szabó.	„

Ministrii fără portofoliu: S. Kunffy, I. Vass și St. Szabó. — Kunffy va fi numit la instrucțiune publică, Vass la culte.

Berinkey este încredințat și cu conducerea ministerelor de externe, de naționalitate și de justiție. Cabinetul a depus jurământul în mâinile președintelui republicei maghiare, Károlyi.

Scoala de limbi. Cu ziua de 1 Februarie 1919 se deschid în Sibiu mai multe cursuri pentru învățarea de limbi, și anume de limba engleză, franceză, română, germană și maghiară. Cursurile, care vor dura 3 luni, sănt ținute de profesori specialiști dela școalele secundare. Taxa unui curs este 150 coroane. Inscrerile se fac la direcție în Strada Bruckental Nr. 18, parter, ușa 1. Tot acolo se dau amănunte private la cursuri.

Locuințele cu chirie. Magistratul orașului Sibiu face luători aminte pe domnii proprietari de case, că ordonația privitoare la abzicerea locuințelor și la urcarea chiriei are valoare și mai departe, conform hotărârii guvernului român. Chiriașii, cărora li se abzice pe nedrept, sau cărora li se urcă chiria, să ceară scutul magistratului sau al poliției.

Consiliul național din orașul și comitatul Sibiu e chemat la ședință pe mâne, joi 10/23 Ianuar, la orele 5 p. m. în localul obiceiuit. Se vor desbate chestiuni importante. — Prezidul.

Alimente pentru România Mare. Din America se comunică guvernului din București, că transportul de mijloace de trai pe seama României Mari s'a pornit la drum, și va sosi pe la finea lunei lui Ianuar și în prima jumătate din Februar.

In loc de anunțuri de căsătorie. Domnul Stefan Klett, profesor, drept răscumărat a anunțurilor despre căsătoria sa cu Iosefină M. Biro, a binevoită a dăruii suma de 10 cor. la «Fondul Dr. D. P. Barcianu pentru ajutorarea sodalilor (calfelor) fără lucru.» La același fond dl Locotenent Marcel Jurca, a dăruit 10 cor. Pentru daruri exprimă sincere mulțumite: Vic. Tordășian, președintul Reuniunii meseriașilor sibieni.

Pentru copiii legionarului român. La fondul acesta de ajutorare, înființat de d-l Z. Dobrotă, au mai contribuit:

1. Iulian Popescu casar de bancă Cor. 22.—
2. Sterie Panaiotu fabricant de var și soția sa Eugenia n. Marcu 50.—
3. Interese capitalizate 3.50
4. «Legiunea română» pedepsele legionarilor 224.86
5. Copilașii familiei Alexă Odor, anunț mititei Lucia, Ciprian, Otilia și Virginia, cinstea încasată colindând la unele familii în Ajun 70—

Sau în total K 370.36

Contribuirile de până aici Cor. 1748.36

Bravi români! Dăruiți din avutul vostru pentru copiii legionarului român. Daruri primește exactorul consistorial Victor Tordășianu.

Mersul trenurilor în Sibiu. Valabil din luan:

Pleacă spre:

1. Făgăraș, zilnic la 8.47 i. a.
2. Copșa mică, zilnic, la 6:20 i. a. și 4.02 d. a.
3. Vințul de jos „ 8.00 i. a.
4. Turnu roșu, în zile cu soț „ 12.24 d. a.
5. Ciznădie, zile cu soț „ 5.23 dim.
6. Agnita, Marți, Joi, Sâmbătă 7.40 „

Sosesc dela:

1. Făgăraș, zilnic la 12.23 d. a.
2. Copșa mică, zilnic, la 11:35 i. a. și 10.05 seara
3. Vințul de jos „ 7.30 „
4. Turnu roșu 10. dim.
5. Ciznădie, zile cu soț „ 5.23 seara
6. Agnita, Marți, Joi, Sâmbătă 7. „

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului. Piața Hermann. Directoară: D-na M. Scholtess.

Joi în 23 Ian.: *Mâna vorbitoare*, dramă în 5 acte. *Tigrul*, dramă într'un act.

Incepul la: ora 5 1/2 și 7 1/2 seara.

Duminica și în serbători *trei* reprezentații la ora: 3 1/2, 5 1/2 și 7 1/2 seara.

Cinematograful Apollo. Strada Schevis. Directoară: Dna Emil Toth.

Joi, Vineri și Sâmbătă: *Vinovăția tatălui*, dramă în 3 acte.

Incepul la: ora 7 seara.

Cărți și reviste

Calendarul Arhidiecezan. A ieșit de sub tipar Calendarul Arhidiecezan pe anul 1919.

Cuprinde, ca și cel din anul trecut, lucruri interesante de citit și îndrumări de folos: Povestiri din cele mai frumoase, istorioare, anecdotice, glume, versuri.

Este împodobit cu patru chipuri ale bărbatilor noștri răposați în vremea răsboiului.

De vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu. Prețul: 2 cor. 50 fileri (și porto 20 fil.) Ediția cu sematism costă 4 coroane (și porto 20 fil.) Este astăzi cel mai căutat calendar românesc.

Nr. 435/918

3-3

Dentistul Munteanu

și-a reînceput praxa 3-3

în Sibiu, str. Cisnădiei Nr. 28.

⇒ Consultații dela orele 8-12, 2-5. ⇐

Cumpăr**Cal de călărie.**

Int. Major Niculescu

— Divizia II Vânatatori. — 3-5

Intreprindere română

Prima societate română de import și export

S. Ittu & Comp.**Sibiu, str. Cisnădiei 1-5**

Se ocupă exclusiv cu import și export internațional al materiilor brute, semi-fabricate și fabricate.

Legături comerciale internaționale. Corespondență în limbile română, italiană, franceză, germană și maghiară.

Rugându-vă pentru binevoitor sprijin semnăm

cu deosebită stima

S. Ittu & Comp.**Publicație**

Divizia II vânatatori are nevoie de:

5000 mantale.**5000 tunici,****5000 pantaloni și****5000 capele.**

3-10

In caz că nu se vor primi oferte pentru haine gata, divizia are nevoie de 24,000 metri postav gris închis (verde)

Condițiunile și modelele tip se pot vedea în toate zilele la biroul intendenței, școala de cadeți.

Şeful serviciului intendenței.

Sibiu, 29 Dec. 1918.

Intendant Major

Niculescu.

< Cassa de păstrare în Miercurea > soc. pe acții

AvisAducem la cunoștință deponenților noștri că cu începere din 15 Februarie a. c. depunerile spre fructificare pe libele făcute până azi se vor fructifica cu 3% și toate depunerile în cont-current deja în ființă cu 2 $\frac{1}{2}$ %.De azi încolo și până la alte dispoziții se fructifică depunerile pe libele nouă cu 2 $\frac{1}{2}$ %, iar depunerile în cont-current nouă cu 2%.

Impozitul după interese îl plătește în toate cauzurile institutului.

Miercurea, la 16 Ianuarie 1919.

Direcțiunea.

Anunț de licitație

Miercuri în 29 Ianuarie n. 1919 la ora 9 înainte de ameazi se ține la scaunul orfanal orășenesc (Strada Măcelarilor Nr. 4, etaj I, ușa 8) licitația casei Steiger din Strada Orezului 16 cu prețul de strigare de 60,000 coroane.

Condițiile de licitație se pot vedea în oficiu între ora 8 și 12.

Sibiu, 19 Ianuarie 1919.

Scaunul orfanal orășenesc.

La «Librăria arhidiecezană» din Sibiu se află de vânzare

Brazde în ogorul lui Hristos

de

Dr. Stefan Cioroianu.Prețul unui exemplar **6 Coroane**, plus porto postal recomandat 1 Cor.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.**Trei predici**

de

Abatele Metodiu Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

In editura «Librăriei arhidiecezane» din Sibiu a apărut și se află de vânzare

Apostolul

care cuprinde

Faptele și epistolele Sfintilor Apostoli.

Tipărit în zilele Preainălătului împărat și Rege Carol al IV-lea, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Domn Vasile, Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Mitropolit al Românilor de religiunea greco-orientală din Ungaria și Transilvania, consilier intim de stat al Maiestății Sale ces. și reg.

Prețul unui exemplar:Legătură simplă **K 15-**, plus porto postal **K 3-**
Legătură imitație de piele **K 20-**, plus porto postal **K 3-**.

Revânzătorilor li se dă 10% rabat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu se află de vânzare:

Seminte din agrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminecele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești, publice și private

de

Zacharia Boiu, fost asesor const., etc.**Tomul I:** Cuvântări la Duminecele de peste an. Cuvântări la praznicele și sărbătorile**Tomul II:** de peste an, precum și la casuale bisericești.

Cuvântări bisericești la înmormântări,

Tomul III: parastase și alte festivități funebrale. Adaus de texturi biblice pentru cu-

vântări funebrale.

Cuvântări funebrale și memoriale.Prețul: de fiecare tom **3 Coroane**
plus porto postal 3 Coroane.